

بولتن خبری انجمن همبستگی فرانسه-فلسطین

ویژه غزه - شماره ۱، مارس ۲۰۱۵

همگان، از جمله دولت های سراسر جهان همصدا می گویند که پس از کشتار مردم نوار غزه به دست ارتش اسرائیل، پس از بسیج فوق العاده مردم فرانسه و جهان، نباید چیزی مثل گذشته باشد. امضاکنندگان قدرتمند کنوانسیون های ژنو و نیز رای مثبت فرانسه در ۱۷ دسامبر گذشته، مسئولیت قدرت اشغالگر را رسماً تایید کرده اند. در گذشته نیز، قطع نامه ۱۸۶۰ شورای امنیت سازمان ملل متحد، - ژانویه ۲۰۰۹ - بر «لزوم اتخاذ تصمیمات ضروری به منظور عبور دائمی و منظم افراد و نیز کالا از گذرگاه های غزه تاکید می کرد».

اما، با وجود این، مردم غزه همچنان در محاصره و تحریم به سر می برند. و این وضع زندگی را بر آنان غیرممکن ساخته و اقتصاد غزه را به نابودی می کشاند. از رفت و آمد مردم از جمله برای معالجه یا گذراندن امتحان در خارج و دیدار خانواده های شان جلوگیری می کنند. با این همه وعده های دهن پرکن قدرت های بزرگ برای بازسازی غزه، با فقدان آشکار اراده سیاسی جهت مقابله با اقدامات و شرایط غیرقابل تحمل که اسرائیل اشغالگر اعمال می کند، مواجه می شود. درحالی که اجرای مصالحه ی میان فلسطینی ها در غزه با موانع غیرقابل عبور روبروست. ما در ۲۰ فوریه جاری، در اطلاعیه ای بر آن انگشت گذاشته ایم.

نوار غزه بخش لاینفکی از فلسطین است. چه در غزه و چه در کرانه باختری و بیت المقدس، بدون پایان بخشیدن به اشغال و تحقق حقوق ملی خلق فلسطین، هیچ راه حل دیگری وجود ندارد.

البته، غزه شرایط ویژه نیز دارد، چرا که در سال های اخیر، از تعداد افرادی که می توانند به آن نقطه مسافرت کنند، کاسته شده است. مبارزان بسیاری، در فرصت های گوناگون توانسته اند که در کرانه باختری و بیت المقدس کارزار به راه اندازند، اما تعداد کسانی که موفق به ایجاد پیوندهای ماندگار با اهالی و سازمان های نوار غزه شده اند، بسیار کمتر است.

هیئت حاکمه اسرائیل دو هدف را در غزه دنبال می کند:

بر دامنه تفرقه در میان فلسطینی ها بیافزاید و غزه را به فراموشی بسپارد. وظیفه ماست که تلاش کنیم تا پیکار برای حقوق فلسطینیان غزه همچنان از درجه اول اهمیت برخوردار باشد. بر ماست اوضاع وحشتناکی را که اهالی غزه تحمل می کنند، بازتاب داده و قدرت زندگی فرهنگی، آموزشی و تعاون آن را نشان داده و بر کارزار جهت توقف خفقان ننگین این جمعیت بیافزائیم. وظیفه ماست که با اعمال فشار بر دولت هایمان، آن ها را وادار به واکنش کنیم.

هدف از انتشار این بولتن خبری، عمل به این وظیفه است.

«انجمن همبستگی فرانسه-فلسطین»

اوضاع غیرقابل تحمل

پس از کشتارهای اسرائیل و ویرانی هائی که تجاوز این کشور در تابستان گذشته در نوار غزه ببار آورد، هیچ چیز در این ناحیه حل نشده است. مردم غزه در زیر باران و سرما، زمستان سختی را می گذرانند.

بیش از صد هزار نفر از مردم غزه خانه های شان را از دست داده اند. شش ماه پس از این تهاجم، بخش بزرگی از اهالی هنوز در مدارس «بخش پناهندگان سازمان ملل» یا سرپناه های موقتی و چادرهای برپاشده در کنار ویرانه های خانه شان زندگی می کنند. شرایط زندگی بی نهایت طاقت فرساست و خانواده هائی که همه چیزشان را از دست داده اند، در اثر توفان موسوم به هُدا در اوایل ژانویه که با باران های سیل آسا و هوای سرد همراه بود، رنج فراوان کشیدند: چهار کودک نوزاد در اثر سرما جان خود را از دست دادند.

در هر روز، بین ۱۲ تا ۱۸ ساعت، برق قطع می شود. مردم با قحطی شدید گاز آشپزخانه رویرویند. در زمان نیاز وافر به سوخت، در مدت ده روز، فقط چهل تن گاز به غزه حمل شد، در حالی که به بیش از سیصد تن نیاز بود. سیصد هزار نفر از مردم غزه به آب آشامیدنی و خدمات تصفیه آب دسترسی ندارند. تازه، برای ۹۵ درصد از افرادی که به آب شیر دسترسی دارند، این آب به خاطر آلودگی قابل استفاده نیست.

ویرانی های گسترده که تحریم و محاصره را نیز باید بر آن افزود، موجب افزایش بیکاری شده و میزان آن به رقم سرسام آور ۷۵ درصد رسیده که در میان جوانان کمتر از سی سال، از این هم بالاتر است. کارخانه ها نابود، ۷۵ درصد دام ها تلف شده و ۱۷ هزار هکتار از زمین های زراعتی ویران شده اند.

شکست بازسازی

در کنفرانس داوطلبان کمک مالی به بازسازی غزه در قاهره، قول پرداخت ۵ میلیارد و ۴۵۰ میلیون دلار داده شده بود. بر طبق پیشنهاد رابرت سری، هماهنگ کننده سازمان ملل برای روند صلح در خاورمیانه و توافق اسرائیل قرار شده بود که موسسات وابسته به سازمان ملل متحد، بر استفاده از مواد ساختمانی که وارد غزه می شوند، نظارت کنند تا مطمئن

شوند که این کمک ها به منظور مقاصد نظامی صرف نمی شوند و گزارش آن را نیز به مقامات اشغالگر اسرائیلی بدهند. این استدلالات امنیتی سبب کند شدن ورود مواد ساختمانی، همدستی غیرقابل قبول سازمان ملل با نیروی اشغالگر و تجارت پرسود برای شرکت های مواد ساختمانی اسرائیل می شود.

امجد سحاوه، مدیر شبکه موسسات غیردولتی (ان جی او های) فلسطینی یادآوری می کند که «این روش روند بازسازی را به صورت شدیدی کند می کند. او استدلال می کند که امنیت اسرائیل را نمی توان به ضرر نیازها و حقوق فلسطینی ها تضمین کرد. سرانجام، این وضع تحریم و محاصره را توجیه می کند در حالی که با حقوق بین الملل متناقض است.» او از سازمان ملل می خواهد که «لغو کامل محاصره را به دست آورده و مسئولیت های قدرت اشغالگر را به اسرائیل یادآوری کند.»

بحران مالی بخش پناهندگان سازمان ملل متحد

از میان پنجاه کشوری که قول کمک داده بودند، نادر کشورهایایی به وعده خود عمل کردند. رابرت ترنر، مدیر بخش پناهندگان سازمان ملل UNWRA، تایید کرد که این آژانس فقط ۱۳۵ میلیون دلار دریافت کرده است، و در نتیجه اخیراً مجبور شده برنامه کمک به اهالی را معلق کند. در آن زمان، ۶۰ هزار خانواده برای تعمیر خانه های شان یا اجاره مسکن، از بخش پناهندگان سازمان ملل کمک دریافت می کردند. آژانس با تقاضای اضطراری کمک مالی توانست ۹۱ میلیون دلار برای سه ماهه اول کمک جمع آوری کند. این آژانس در مورد بی ثباتی این ناحیه در محاصره که از فقر و بیکاری سخت آسیب دیده هشدار داد.

اسرائیل در کار کمیسیون بررسی سازمان ملل اخلاص می کند

سازمان ملل در اثر حملات اسرائیل، مجبور شد پروفیسورکانادائی میلیام شاباس را شتاب زده با مری مک گووان دیویس، دادستان پیشین نیویورک جایگزین کند. ویلیام شاباس در اثر حمله های ناروای اسرائیل ترجیح داد استعفا دهد. برای فلسطینیان، ارائه این گزارش فقط مرحله ای برای محاکمه رهبران اسرائیل در دیوان جنائی بین المللی است که در مورد بررسی جنایت در غزه به تازگی کشوده شده است.

سه ویدئو از غزه

از تلی سنگ، سالن رقص بسازیم

«برای ایجاد یک سالن رقص برای کودکان در شمال شرقی غزه به ما کمک مالی کنید. آینده کودکان برای ما و جهان اهمیت دارد. با کمک مالی، سنگی بر روی سنگ امید بگذارید.»

داستان گروهی از جوانان که در شرایط زیستی ویران، شادابی فوق العاده نشان می دهد، بر روی نواری ضبط شده است که از طریق انجمن ماف می توانید تهیه کنید. این جوانان پرتلاش درصدد ایجاد مرکز هنر رقص در شمال غزه نیز هستند.

غزه را نجات دهید

غزه، ۸ فوریه ۲۰۱۵ - دانشجویان دانشگاه غزه در یک کنفرانس مطبوعاتی با شرکت رسانه های مختلف به چند زبان (فرانسو، انگلیسی، عربی و ترکی) پیامی به جهانیان فرستادند. آن ها در این پیام خواستار پایان دادن به محاصره نوار غزه شدند. آنان همچنین خواستار گشایش گذرگاه دریائی امن و بندر غزه شدند تا اهالی غزه بتوانند بدون مداخله اسرائیل و مصر، با خارج ارتباط پیدا کنند.

نقاشی های بانکسکی بر روی ویرانه های غزه

بانکسکی، گرافیسست مشهور و از جمله در آمریکا، توانست به غزه سفر کند. ارمغان او از این دیدار، ویدئویی بود پر معنا: گربه ای بر روی بقایای یک دیوار. از او دلیل این انتخاب را پرسیدند، پاسخ داد: «چرا؟ ابتدا می خواستم برای بازتاب ویرانی های غزه، تصویر آن ها را در صفحه فیس بوک خودم بیاورم، اما دیدم مردم به عکس های بچه گربه بیشتر توجه می کنند!!!»

زیر ذره بین

محاصره غزه، سیاست استعماری دراز مدت

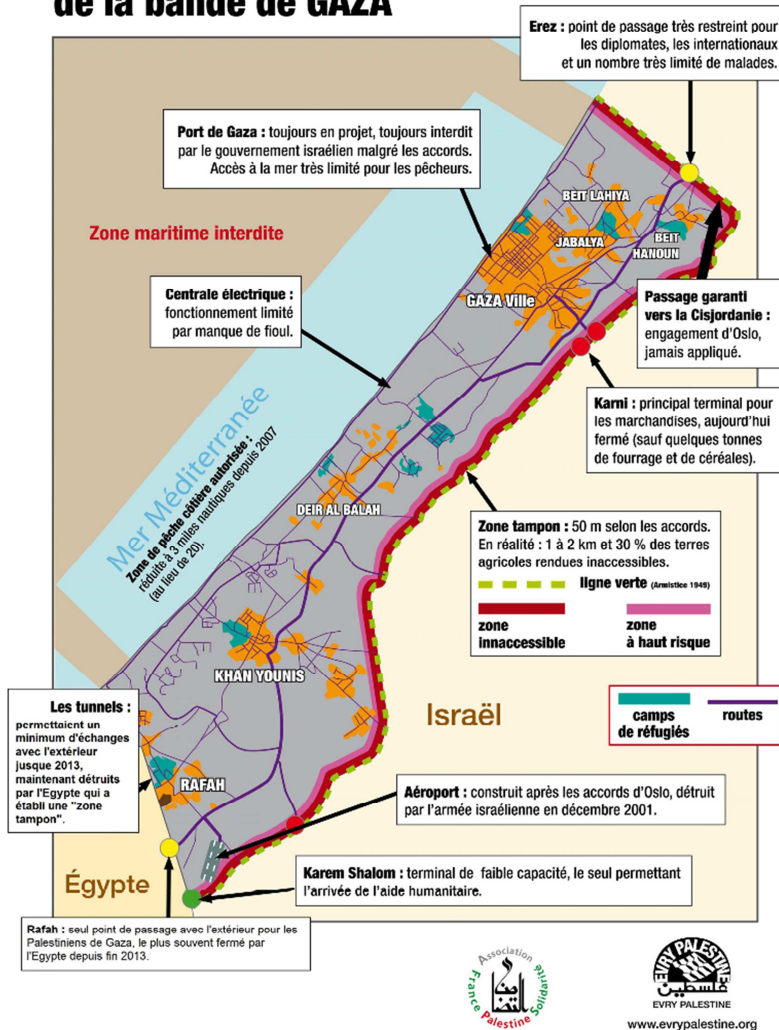
دولت اسرائیل در سال ۲۰۰۶ و پس از انتخابات فلسطین، محاصره اقتصادی غزه را به اجرا درآورد. در این انتخابات دموکراتیک و شفاف، حماس پیروز شد. هدف این سیاست جداکردن غزه از بقیه فلسطین است تا از اجرای هر طرح ملی فلسطینی جلوگیری کند (هم چون ادامه مستعمره سازی در بیت المقدس شرقی). دولت اسرائیل این سیاست را از اوایل دهه ۱۹۹۰ به کار بست و پس از انتقال دومی بدان شتاب داد. کلیه مرزهای غزه تحت کنترل اسرائیل و مصر (در جنوب) است.

استمرار سرزمینی با کرانه باختری با نقض آشکار قراردادهای اسلو هرگز عملی نشد و بندر غزه هرگز ساخته نشد. فرودگاه غزه در سال ۲۰۰۲ به کلی ویران گشت. تردد و مبادله کالاهای بازرگانی غیرممکن شده و اقتصاد نوار غزه متلاشی شده و از رمق افتاد.

در این دوره، سه تجاوز نظامی با اهمیت علیه غزه صورت گرفت و این سرزمین را به ویرانه ای بدل ساخت. صنعت آن به کلی نابود شد، ماهیگیری و کشاورزی عملاً غیرممکن است زیرا حملات اسرائیل علیه ماهیگیران و کشاورزان، مانع از رفتن آنان بر سر کارشان می شود. اوضاع بهداشتی و امدادی فوق العاده نگران کننده است، به ویژه در زمستان سرد. از زمان تهاجم اسرائیل در تابستان ۲۰۱۴، صدها خانوار بدون سرپناه هستند. کودکان در اثر سرما می میرند. دارو کمیاب است و آب قابل مصرف نیست. ویرانی مدرسه ها و تجهیزات، آموزش را به شدت فلج کرده و رفت و آمد غیرممکن شده است و دانشجویان نمی توانند در دانشگاه های خارج از غزه حضور یابند.

Le blocus de la bande de GAZA

نقشه محاصره غزه

دایره زرد: گذرگاه بسیار محدود برای دیپلمات ها، نهادهای بین المللی و تعداد بسیار محدودی از بیماران؛ دایره سبز: تنها گذرگاهی که کمک های بشردوستانه رد می شود. محل فرودگاه، بندر و گذرگاه هائی که پیرو قراردادهای اسلو می بایست باز شود، در نقشه آمده است. البته فرودگاه ساخته شد و سپس با بمباران ها کاملا ویران شد. ناحیه آبی رنگ، ناحیه دریائی آزاد است که سه مایل عرض دارد و ارتش اسرائیل اغلب آن را به ۲ مایل کاهش می دهد. بقیه دریا برای غزوی ها ممنوع است.

از بازسازی که «جامعه جهانی» وعده اش را داده بود، خبری نیست. گرچه میزان آن ها نیز ناکافی و شرایط تحمیلی از نظر سیاسی غیرقابل قبول بود. سختگیری ها در پاسگاه های بازرسی، گذرگاه ها را غیرقابل عبور کرده است. و مواد ساختمانی لازم برای بازسازی اجازه ورود دریافت نمی کنند.

نمی توان به فاجعه ای که اشغالگری اسرائیل عامدانه بوجود آورده، با کمک های بشردوستانه پاسخ مناسب داد. آن چه اهمیت دارد، سیاست است و فلسطینیان بر آن اذعان دارند و از همین رو، احترام به حقوق ملی و انسانی و لغو فوری محاصره را که نوعی تنبیه همگانی است و در تضاد کامل با حقوق بین المللی، خواستارند.

گواهی

پس از ویرانی غزه، پسر من از من می پرسد: «جنگ بعدی کی در میگیره؟»

در همه جا ویرانی ها مشهود است. احساس می کنم بس که غزوی ها به این ویرانی ها عادت کرده اند، یک جنگ دیگر نیز چیزی را تغییر ندهد. ما با جنگ خو گرفته ایم و همچنین با از دست دادن همه چیزمان. ما می کوشیم به لحظات کوتاه خوشی که گاهی زندگی می تواند به ما بدهد، بچسبیم. باوجود این، گاهی حتی به رغم فشار درد و رنج، قلب واقعی غزه همچنان می تپد. (...)

چند روز پیش، پسر مصطفی از من پرسید: «پدر، جنگ بعدی کی در می گیره؟» او یازده سال دارد و در همین زندگی کوتاهش، شاهد سه جنگ بوده است، و حالا از جنگ چهارم می پرسد.

متن کامل شهادت عاطف ابوسیف در روزنامه گاردین (۱۷ دسامبر ۲۰۱۴) منتشر شده است.

در غزه، هیچ اتفاقی نمی افتد، هیچ

غزه، حُسام المدهون، ۹ ژانویه ۲۰۱۵

از صفحه فیس بوک «شهادت نامه غزه» با مدیریت ماریان بلوم

جوناتان گرامی، چه بگویم؟ وضع به جایی رسیده که حس می کنم هرچه بگوئیم، بی فایده است. این وضع ما را مایوس می کند. هیچ اتفاقی نمی افتد هیچ. نه اتفاق خوب، و نه بد، هیچ کدام! هیچ چیز تکان نمی خورد، هیچ چیز متوقف نمی شود، هیچ چیز بهتر نمی شود، هیچ چیز بدتر نمی شود، هیچ چیز. تنها اتفاقی که می افتد، هیچ است. این «هیچ» گُشنده است. کمبود برق، نکته جزئی است. خبری از بازسازی نیست، این یک نکته جزئی است. کودکانی که از آتش شمع می میرند، نکته جزئی است. سر پناه بیش از ده هزار نفر بازمانده ساختمان های مدرسه هاست، این یک نکته جزئی است. شورای امنیت سازمان ملل پیشنهاد فلسطینی ها را برای ایجاد دولت رد می کند، این یک نکته جزئی است. صدها هزار نفر بیکارند، یک نکته جزئی دیگر. حکم اعدام به خاطر دزدی، یک نکته جزئی است. حماس از تحویل قدرت به حکومت وحدت ملی خودداری می کند، یک نکته جزئی. الفتح از پرداخت حقوق کارمندان بخش دولتی خودداری می کند، این یک نکته جزئی است. بیمارانی که در اثر نداشتن اجازه عبور، به دکتر و بیمارستان نمی رسند، یک نکته جزئی است. دانشجویانی که به خاطر بسته بودن گذرگاه رَفح فرصت ادامه تحصیل را از دست می دهند، نکته جزئی است. جوانانی که در جستجوی زندگی بهتر در خارج از غزه در دریا غرق می شوند، یک نکته جزئی است.

دختر من، سلما که در هفته تعطیلات مدرسه در خانه می ماند، چون جائی ندارد که برود، یک نکته جزئی است. خانه هائی که در اثر توفان فرومی ریزند، یک نکته جزئی دیگر.

هیچ اتفاقی نمی افتد، هیچ!

این «هیچ» ما را می کشد.

غزه حتی زندان نیست. همان طوری که آشنائی می گفت، در یک زندان، غذا تامین است. در زندان، دست کم امنیت تامین است. در زندان برق وجود دارد. در زندان، ملاقات با خانواده ها میسر است.

در غزه، ما در جنگ زندگی می کنیم و بین دو جنگ، هیچ اتفاقی نمی افتد. همه در انتظار جنگ بعدی هستند.

میدانی در «هیچ» بدترین چیز چیست؟ در هیچ، نباید هیچ انتظاری داشت، ولی مگر می شود بدون چشم انداز زندگی کرد؟ ما را در لحظه انتظار مرگ قرار داده اند. زندگی بدون امید، حتی احساس زنده بودن را از دست می دهی. هدف چیست؟ حتی توانائی شورش را از دست داده اند، حتی شکایت کردن و درد خود را بازگو کردن را. امروز در غزه، ۹۰ درصد مردم از داشتن، یا نداشتن برق حرف می زنند، ۶ ساعت؟ نه ۸ ساعت. نه کمتر از ۵ ساعت. چه موضوع گفتگویی؟!

هیچ، عزیز من، هیچ اتفاقی نمی افتد»

اسقف شهر اوری (جنوب پاریس) پس از دیدار از غزه به همراه ۱۱ اسقف از کشورهای دیگر، از غزه می گوید:

«آن چه را که در غزه دیدیم، هیچ چیزی نمی تواند توجیه کند»

برای مطالعه ی متن کامل شهادت اسقف ها به نشانی زیر مراجعه کنید:

<http://m.la-croix.com/Religion/Actualite/Mgr-Michel-Dubost-Ce-qu-on-a-vu-a-Gaza-rien-ne-peut-le-justifier-2015-01-13-1266724>

همبستگی با فلسطینیان غزه

ناوگان برای آزادی

هنوز خاطره ناوگان آزادی برای غزه از ذهن ها زوده نشده است. هدف آن شکستن محاصره غیرانسانی نوار غزه و لغو فوری آن بود.

ناوگان شماره ۱ در سال ۲۰۰۲ مرکب از ۸ کشتی بود از جمله «ماوی مرمه» که ارتش اسرائیل با یورش به آن، اموال آن را مصادره کرده و ۹ امدادگر را به قتل رساند. به خاطره آن ها درود می فرستیم.

سپس در سال ۲۰۱۱، نوبت به ناوگان شماره ۲ رسید که با همدستی دولت وقت یونان و اسرائیل در بندر پیره، آتن توقیف شد. همان زمان، ماجرای الکرانه با توقیف در آب های بین المللی و انتقال زیر فشار اسلحه به بندر اشدوت پایان یافت.

استل، کشتی بادبانی سوئدی، سومین ناوگان بود که در سال ۲۰۱۲ به سرنوشت مشابه دچار شد. اما، ماجرا به پایان نرسیده است. در سال ۲۰۱۳ و ۲۰۱۴ طرح «کشتی نوح برای غزه» شکل گرفت که قرار بود برای حمل کالا به غزه مورد بهره برداری قرار گیرد.

اما، در تابستان گذشته، بمباران های مرگ بار اسرائیل این کشتی را نیز در بندر غزه نابود کرد.

برخی گمان کردند که این طرح ها با شکست روبرو شده اند.

اما، واقعیت چیز دیگری است. بسیج گسترده و ارتباط سیاسی که این ناوگان ها موجب شدند، مسئله لغو محاصره غزه را به طور جدی مطرح کرده و نشان داده که لغو محاصره غزه از اولویت های مسئله فلسطین است.

در سال ۲۰۱۵، طرح جدیدی در تدارک است.

نه! امید غرق نمی شود. همبستگی دریائی ادامه دارد و به شکل های گوناگون ظاهر می شود.

برای مثال، در تابستان گذشته، ملوانان و شهروندان بندر اوکلند در کالیفرنیا به صورت چشمگیری همبستگی خود را با فلسطینی ها نشان دادند. آن ها به مدت چند روز از لنگرانداختن یک ناو اسرائیل در بندر جلوگیری کردند.

یاری به فلسطین: انجمن همبستگی فرانسه-فلسطین ۱۴۰ هزار اورو برای کمک به فلسطین جمع اوری کرد.

برای این منظور حسابی تحت عنوان «یاری به فلسطین» در یک بانک گشوده شده است. در سال ۱۴-۲۰۱۳ حدود ۱۴۰ هزار اورو جمع اوری شد و به همکاران مان در زمینه های بهداشت (امداد پزشکی فلسطین، کمیته امدادگران بهداشت، مرکز پزشکی غزه) و نیز کشاورزی و کمک های اضطراری، امداد کودکان (انجمن فرهنگ و اندیشه آزاد) ارسال شد.